

CENTRALE RAAD VAN BEROEP

KBW 1992/74

UITSPRAAK

in het geding tussen:

J.B. P., wonende te H., eiseres,

en

het bestuur van de Sociale Verzekeringsbank, gedaagde.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Bij brief van 22 november 1991 heeft gedaagde aan eiseres kennis gegeven van een beslissing tot weigering van kinderbijslag over het derde en vierde kwartaal van 1991 ten behoeve van J.J. P., geboren 6 oktober 1975.

Bij uitspraak van 17 juni 1992 heeft de voormalige Raad van Beroep te Haarlem het beroep tegen deze beslissing ongegrond verklaard.

In hoger beroep heeft namens eiseres mr. K.J. Harting, werkzaam bij het Bureau voor Rechtshulp te Alkmaar, de Raad op de bij aanvullend beroepschrift van 2 november 1992 aangevoerde gronden verzocht de bestreden beslissing te vernietigen en te bepalen dat aan eiseres alsnog kinderbijslag wordt toegekend.

Het geding is behandeld ter terechtzitting van de Raad, gehouden op 30 juli 1993. Eiseres is daar in persoon verschenen, bijgestaan door mr. Harting, voornoemd, als haar raadsman. Gedaagde heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. J.H. van Dijk, werkzaam bij de Sociale Verzekeringsbank.

II. MOTIVERING

Eiseres heeft haar aanvraag om kinderbijslag ten behoeve van J. gebaseerd op de stelling dat deze laatste als haar pleegkind in de zin van de Algemene Kinderbijslagwet (hierna: AKW) moet worden aangemerkt.

Gedaagde en de eerste rechter hebben deze stelling verworpen. Naar het oordeel van de Raad is dit op juiste gronden geschied. In aanvulling op hetgeen gedaagde en de Raad van Beroep hebben overwogen, merkt hij nog het volgende op.

Gezien hetgeen namens eiseres in het aanvullend beroepschrift is gesteld, betreft het geschil tussen partijen nog slechts het vierde kwartaal van 1991, nu zowel gedaagde als de eerste rechter hebben geoordeeld dat J. op de peildatum van het derde kwartaal van dat jaar nog niet in het huishouden van eiseres verbleef en zij zich (kennelijk) niet meer tegen dit standpunt verzet. Voor de vraag of J. als pleegkind van eiseres kan worden beschouwd, is allereerst van belang vast te stellen dat hij een broer van eiseres is en in juli 1991 vanuit Curaçao naar Nederland is gekomen, waar hij sedertdien woont bij zijn al langer hier verblijvende zuster. Zoals de Raad al eerder heeft overwogen, is hij de opvatting toegedaan dat een relatie tussen zuster en broer, zoals hier aan de orde, niet spoedig kan worden

aangemerkt als een pleegouder-pleegkindrelatie, omdat aan die eerstbedoelde relatie veelal de specifieke kenmerken die eigen zijn aan de ouder- kindverhouding en die binnen de toepassing van de AKW als vereiste gelden bij de toekenning van de hoedanigheid van pleegkind ten opzichte van een verzekerde, zullen ontbreken. Van omstandigheden die aanleiding zouden moeten geven om in het onderhavige geval op deze zienswijze een uitzondering te maken, is de Raad niet gebleken. Eerder vormt het in dit verband geringe leeftijdsverschil tussen eiseres en J. -nog geen zes jaar- een argument te meer om vorenbedoelde zienswijze hier onverkort van toepassing te achten. De tijdelijke voogdijvoorziening die ten behoeve van J. op 19 augustus 1991 is getroffen, waarbij eiseres als (tijdelijk) voogdes is benoemd op de grond dat de moeder zich gezien haar woonplaats in de tijdelijke onmogelijk bevindt haar gezag over het kind uit te oefenen, kan op zich niet tot het aannemen van pleegouderschap als bedoeld in de AKW leiden.

De Raad concludeert dat het hoger beroep niet kan slagen, zodat moet worden beslist als hieronder aangegeven.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende:

Bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus gegeven door mr. N.J. Haverkamp als voorzitter en mr. F.P. Zwart en mr. A.Th. Maagdenberg als leden, in tegenwoordigheid van J.F.L. Boermans als griffier.

Uitgesproken in het openbaar op 10 september 1993 door voornoemde voorzitter, in tegenwoordigheid van L.J. van Krimpen als griffier.

(get.) N.J. Haverkamp

get.) L.J. van Krimpen (get.) J.F.L. Boermans

10 september 1993